

tilmeldt sig rettidigt, så man får den fulde efterløn.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det glæder mig trods alt at få de synspunkter og tilkendegivelser fra SF. Jeg kan også være enig i, at der er nogle ting, vi kunne have gjort bedre: Vi kunne måske have brugt 5 mia. kr. til en forebyggelsesfond i stedet for 3 mia. kr., vi kunne måske have fået 50.000 kursister på læse/stavekurser i stedet for 40.000. Der er en masse ting, som vi sådan set gerne ville lave bedre, også på arbejdsmiljøområdet, flere medarbejdere til Arbejdstilsynet osv. Det ville vi også gerne have gjort.

Men rent faktisk så rykker vi her. Vi laver markante forbedringer. Vi sikrer, at en stor gruppe borgere får mulighed for at få et bedre arbejdsmiljø og et bedre arbejdsliv. Vi sikrer, at der i fremtiden, hvor vi bliver flere ældre og færre unge, færre hænder på arbejdsmarkedet, rent faktisk er hænder til stede, sådan at vi kan fastholde et velfærdssamfund og et højt fælles velfærdsniveau med fælles velfærdsserviceydelser.

Jeg ville sådan set bare lige høre, om SF var imod alle de forbedringer, vi har fået igennem. Det har jeg så konstateret at man ikke er, og det er jeg glad ved.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det svarer hr. Ole Sohn på nu.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er da rart, at vi kan tale os så tæt ind på, hvor det er, vi er uenige. For alt det, hr. Thomas Adelskov remser op, er jo ikke noget, vi er uenige om, det er sådan set noget, SF har foreslået igennem år, og Socialdemokraterne har også foreslået det. Så der har vi en fælles dagsorden.

Der, hvor uenigheden opstår, er vedrørende finansieringen. Er det rimeligt, at sygeplejersken, hjemmehjælperen, jord- og betonarbejderen og kassedamen skal finansiere de investeringer ved en forringet efterløn og en forringet pensionsordning? Der er vi uenige, og det er sådan set det, der er kernepunktet, ikke at vi skal blive i længere tid, men instrumenterne, redskaberne, betalingen for det. Det er de dårligst stillede, som ingen valgmuligheder har, som kommer til at finansiere de nødvendige investeringer, som vi er nødt til at foretage, for at vi kan blive længere tid på arbejdsmarkedet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Sohn. Så bliver det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som repræsentant for forespørgerne.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det har på mange måder været meget spændende at høre nogle af de indlæg, der har været i den her debat. Og jeg tror også, at man stadig væk godt kan se nogle skillelinjer de rigtige steder i dansk politik i forhold til, hvor væsentligt vi – og også andre partier – betragter det, at vi godt vil have, at folk skal have mulighed for at blive længere på arbejdsmarkedet og have et godt arbejde og et sundt arbejde og være glade for at gå på arbejde.

Desværre afspejler dette sig jo ikke i, at der er nogen særlig bred fælles forståelse – bortset fra fra SF's side – med hensyn til det fuldstændig ulogiske i, at man på den ene side siger, at man godt vil have et arbejdsmarked, som folk gerne vil være på, og man så samtidig fratager de mennesker, som bliver nedslidte, og som også i fremtiden vil blive nedslidte, muligheden for at gå på efterløn som 60-årige. Det kan man kalde ulogisk. Det er i hvert fald et politisk valg, som bliver taget, og som går ud over lige præcis de mennesker, der har de hårdeste job.

Hvis vi ser på spørgsmålet om, hvordan vi forebygger nedslidning, hvordan vi forbedrer arbejdsmiljøindsatsen, synes jeg faktisk, det er lidt slående i forhold til regeringspartierne og Dansk Folkeparti, at vi tidligere, indtil 2001, tog en række initiativer på arbejdsmiljøområdet, som virkede, som betød, at antallet af arbejdsulykker og antallet af erhvervsbetingede sygdomme faldt. Det blev afskaffet med denne regering, og vi har allerede nu set, at den nedskæring på arbejdsmiljøindsatsen, som regeringen har foretaget, også virker. Foreløbig virker den i form af et stigende antal arbejdsulykker, og foreløbig har vi set et stigende antal tilfælde, hvor folk anmelder sygdomme på grund af stress.

Over for det er det selvfølgelig bedre end ingenting, at man nu igen vil sætte midler af til forebyggelse. Problemet er bare, at de midler, man sætter af, ikke bare tilnærmelsesvis retter op på de nedskæringer, som regeringen har gennemført på det forebyggende arbejdsmiljøområde.

En anden af de besynderlige ting, man har kunnet høre i debatten, er det her med, hvordan vi i fremtiden kommer til at mangle hænder.